

ו' מ' ז' א' כ' ט' ו' ק' ח' כ' ג' ז' ו' ס' ז'

רלב"ג

לו.

ר איש וASHAH אל יעשׂו עוד מלאכה לתרומות הקדש, ויכלָא העם מהביא. למדנו מזה המקום שההבאה תקרא "מלאכה". ולזה יתחייב עלייה בשבת¹³. ומזה המקום נלמד שאין ראוי לאדם שיקדריש לשם יתעלה מנכסיו יותר מן הרואי¹⁴. וכן ההקש בעניין הצדקה¹⁵. ולזה אמרו המבוגדים אל יבכו יותר מחומש¹⁶, כדי שלא ישוב להיות עני ויצטרך לבריות*. וזה שהוא ראוי שנזהר בפעולות הטובות שלו יעשׂו באופן שיקרא מהם רע. פן ירחקו האנשים מהן, וזה שאם בא האדם לעני בסבב רוב הצדקות וההקדשות, יאמרו האנשים ראו מה הרטעלת בהקדשות ובצדקות, הלא פלוני והה משחרל בענינים בתכלית מה שאפשר והענין. יביא זה אל שירחקו האנשים מעשׂת אל הפעולות הטובות.

13 שבת צ, ב. ירושלמי פ"א ה"א. 14 תוספთא ערכן פ"ד ה"י. ערכן כה, א. 15 ערכן שם. 16 כתובות ג, א.

ויצטרך לבריות.

כמש"א בכחותם ג, א: שما יצטרך לבריות. (ומה"ט

אמרו, שם, סז, ב: ה"מ מחיים, שמא ירד מנכסיו,
אבל לאחר מיתה ליה לנו בה).